

STS de 13 de juny de 2007, recurs 2282/2006

Un pensionista de jubilació anticipada pot sol·licitar una pensió d'incapacitat permanent (accés al text de la sentència)

El supòsit de fet d'aquesta interessant sentència és el següent: un treballador va sol·licitar, amb 61 anys, la pensió de jubilació anticipada. Un any després va sol·licitar a l'INSS una pensió d'incapacitat permanent total per malaltia comuna, que li va ser denegada per ser pensionista de jubilació.

L'INSS al·lega que un pensionista de jubilació, amb independència de la seva edat, no pot ser subjecte causant de pensió per incapacitat permanent ja que la incapacitat protegida per la Seguretat Social és únicament la professional i aquesta naturalesa es desvirtua quan es tracta d'un pensionista de jubilació, precisament perquè la pensió de jubilació, per definició, posa fi a la vida laboral.

El TS conclou que el treballador té dret a demanar la pensió d'incapacitat permanent, sobre la base dels següents arguments:

- **D'acord amb els art. 138.1 i 161.1.a) LGSS, l'accés a les pensions d'incapacitat permanent només s'impedeix a qui té 65 o més anys d'edat.** Per tant, si encara no té aquesta edat, no hi ha raó per denegar la incapacitat permanent encara que el sol·licitant sigui pensionista de jubilació anticipada.
- És cert que **algunes sentències del TS** –sentències de 14 d'octubre de 1992 i 30 de gener de 1996- **van denegar, en aquest cas, la pensió d'incapacitat permanent. Però cal tenir present que en aquell moment no existia en el nostre ordenament jurídic una norma específica reguladora d'aquesta matèria**, mentre que actualment cal aplicar l'esmentat art. 138.1 LGSS, que preveu com únic límit, com hem vist, els 65 anys d'edat.
- L'art. 138.1 també comporta que la regla general és que **qui té dret a obtenir la pensió de jubilació no pot accedir a una pensió d'incapacitat permanent, però fixa aquest moment no en la jubilació anticipada sinó en la jubilació ordinària als 65 anys** (òbviamment, quan es reuneixen els requisits per a tenir dret a la pensió de jubilació).
- Com hem vist, l'art. 138.1 fixa amb claredat en els 65 anys el moment en que s'inicia la impossibilitat de lucrar una pensió d'incapacitat permanent i, tal com estableix l'art. 3.1 del Codi Civil, les normes s'han d'interpretar segons el sentit propi de les seves paraules.
- No cal oblidar, d'altra banda, que l'esmentat art. 138.1 conté una disposició summament restrictiva i reductora dels drets dels beneficiaris de l'acció protectora de la Seguretat Social, donat que veda l'accés a la pensió d'incapacitat permanent a persones que, sense aquest mandat, hi tindrien dret. I una norma d'aquestes característiques no pot ser objecte d'una interpretació àmplia o extensiva.

En definitiva, **el TS canvia la seva postura anterior i permet que un pensionista de jubilació anticipada sol·liciti una pensió d'incapacitat permanent per riscos comuns.**